

LILIANA MIRCEA
„Actoria m-a ajutat să ies din «carapace»“

Liliana Mircea s-a născut pe 28 noiembrie 1995 în Galați, iar în prezent este studentă în anul trei la University of Derby, la Bachelor Of Arts (Honours) in Theatre Arts, în Anglia. Teatrul l-a descoperit de mică, pe când era o copilă.

La 12 ani s-a înscris la Palatul Copiilor, la Cercul de Franceză. Acolo a avut pentru prima oară contact cu teatrul, în afară de serbările de la grădiniță și din școala primară, ca orice copil. Cercul de Franceză a prezentat o piesă de teatru cu tema „Spune nu drogurilor” în care a avut și ea un rol. Un an mai târziu s-a mutat în București, unde a descoperit Clubul Copiilor Sector 1, Trupa de teatru „Joc”, în care a activat mai bine de șase ani. „În cadrul acestui club am râs, am plâns, am învățat, am trăit momente pe care le voi purta cu mine toată viața. Eram o persoană introvertită, dar actoria m-a ajutat să ies din «carapace», să fiu mai încrezătoare și să devin mai sociabilă.”

Teatrul nu avea să fie un capitol mic din viața mea, ci chiar viața mea”. În clasa a IX-a a reușit să intre la Colegiul Național de Arte „Dinu Lipatti”- secția Arta Actorului, începându-și astfel drumul pe care avea să-l urmeze. Chiar dacă a studiat la un liceu de profil vocațional, a continuat să urmeze și cursurile de teatru de la Clubul Copiilor Sector 1, unde alături de colegii de trupă, sau individual, a participat la numeroase concursuri de specialitate, obținând premii foarte importante. În anul 2014 îi apar câteva poezii în Antologia de poezie „Emoție de vers”, publicată la editura Inspirescu, Satu Mare, alături de colegii ei de la Trupa de Teatru „Joc”.

În anul 2012 a avut ocazia de a fi selectionată de organizația „Salvați copiii” ca actor colaborator pentru piesa de teatru „Decoded”, ea interpretând unul din personajele principale, Prințesa Helena. După câteva luni de la premieră a urmat un turneu în teatre de renume din cinci orașe ale țării. Tema piesei a fost siguranța copiilor în mediul online. Așa a realizat că teatrul poate fi și un mijloc de informare, mai târziu însă avea să descopere că acest tip de teatru poartă un nume. În anii II și III de facultate a avut un curs numit Applied Drama, în cadrul căruia în anul II a pregătit și prezentat un workshop despre anti-bullying bazat pe teatrul forum, teatru invizibil pentru copii de unsprezece, doisprezece ani. În anul III a lucrat cu un grup de copii din plasament, proiect ce s-a derulat pe o perioadă de șase săptămâni. „La început copiii au fost timizi și nesiguri pe ei, nimeni nu voia să comunice, ideea de a juca îi speria, dar la finalul cursului, copiii speriați au devenit copiii încrezători care au jucat pentru prima oară în fața publicului și au fost extraordinari. Pentru mine teatrul a devenit un mijloc prin care pot ajuta oamenii să înțeleagă și să vadă viața diferit, un mod de comunicare și de percepere corectă a realității. Teatrul a apărut ca un «nou capitol» în viața mea și a continuat prin a deveni o întreagă «carte»”.

Eu îi doresc să nu renunțe niciodată la visele ei, indiferent de ce se va întâmpla pe parcursul vieții, să creadă în potențialul pe care îl are, să muncească, să fie puternică, să fie avidă în a experimenta, a descoperi și a se descoperi pe ea însăși, pentru că, până la urmă teatrul înseamnă „Viață, Adevăr, Viu, Original”. Succes și urmează-ți drumul!

Prof. **MAGDA BĂCESCU**

„UN FLUTURE”

Sunt un fluture venit din amintire,
Din amintirea trecutului
Dar și a prezentului.
Un fluture al timpului,
Zbor la fel cum zboară timpul,
Zbor spre altă țară plină cu flori.
Când mă gândesc la această călătorie
Și la faptul că voi întâlni o altă ființă vie,
Aș vrea să trăiesc o veșnicie.
La sfârșitul zilei am să mor...
Și aș putea să mor
Din cauza nestăpânitului meu dor,
De a mai vedea odată câmpia cu flori.

Am plecat pe acest drum
Și nu mă voi opri acum
Am trecut prin prea multe...
Dar nu mă voi opri.
Într-un final am ajuns,
M-am așezat pe o petală
Și am privit întreaga țară
Cât am trăit mi-a fost de-ajuns!
Un fâlfâit de aripi, o pală de vânt,
Am închis ochii și am căzut pe pământ.

„IUBIREA”

O zi ca oricare alta...
O clipă de uitare,
O privire,
O simplă ezitare,
Un regret, dezamăgire profundă
Asta e iubirea!
Un zâmbet innocent,
Un surâs ce dă spre nebunie
Un gând care-ți spune că poți face
orice
Încredere în sine, curaj nesăbuit
Asta e iubirea!
Frică și extaz, tristețe, gelozie,
confuzii,
Lacrimi de iubire, lacrimi de tristețe.
Iubirea ce te face atât de fericit
Și care îți poate frânge inima în mii
de bucățele
Asta e iubirea!
Iubirea, un sentiment atât de fermecător
Și totuși atât de trist.
Un sentiment atât de puternic
Și totuși atât de fragil.
Iubirea este cea care înalță o persoană
Dar și o distruge...
Atât de pașnic și în același timp periculos
Asta e iubirea!

0%

User Rating: Be the first one !

